

[Udenrigsministeren.]

med den amerikanske bemyndigelseslovgivning, så langt som de politiske kræfter overhovedet gør det muligt.

Som konklusion på det, jeg har sagt om vor markedsmæssige situation, vil jeg da gerne sige følgende.

For det første må vi fortsætte vore anstrengelser for at finde afsætningsmarkeder uden for Vesteuropa; de må fortsættes, de må forstærkes. Det gælder den oversøiske verden, det gælder specielt USA, det gælder den kommunistiske verden, hvor vi må arbejde energisk på at finde alternative afsætningsmuligheder for både vor industri- og vor landbrugsproduktion. I den forbindelse kan jeg nævne, at vi i næste uge holder en regionalkonference, hvor vi samler vore diplomatiske og konsulære repræsentanter i USA til en uges drøftelse med repræsentanter for vort hjemlige erhvervsliv og for danske erhvervskredse i USA med henblik på at forstærke vort salgsarbejde på det amerikanske marked. Der er for mig ikke tvivl om, at hvis vi virkelig sætter energisk ind fra dansk side i fornuftigt samarbejde mellem staten og det private erhvervsliv, igennem vore diplomatiske og konsulære repræsentationer og det private erhvervslivs eksportanstrengelser, så kan vi opnå betragtelige resultater på det amerikanske marked, og det vil vi altså prøve på at drøfte igennem i den kommende uge for at se, hvad vi kan gøre for at forstærke den del af vort eksportarbejde.

I øvrigt mener jeg, at konklusionen af de betragtninger, jeg her har fremført, må være, at målsætningen for vor markedspolitik fortsat må være at søge frem imod det storeuropæiske marked, som omfatter vore vigtigste kunder, vore vigtigste afsætningslande. Opgaven må dernæst være at hele EFTA igen, og det bliver da først og fremmest på det forestående møde, som jeg har nævnt et par gange, i næste uge i EFTAs ministerkomité, at indsatsen må gøres; vi må så se, hvor langt vi kan komme, hvilke muligheder der er farbare i bestræbelserne på at hele det, der er slået i stykker med det overraskende britiske skridt. Vi må have lov at håbe på, at det lykkes de seks at overvinde deres interne vanskeligheder; her har vi jo ingen mulighed for en direkte indsats, men vi har lov til at håbe,

at de seks selv overvinder deres indre vanskeligheder og gør det på en sådan måde; at vi inden for en overskuelig fremtid kan få forhandlinger i gang mellem fællesmarkedet og EFTA. Jeg synes nemlig nok, man har lov at sige, at tiden — og ikke mindst den allersidste del af tiden — har vist, hvor afhængige vi er af hinanden i hele Europa, og hvor nødvendigt det derfor er, at de løsninger, vi finder frem til snarest muligt, bliver løsninger, der kommer til at omfatte os alle sammen, både de seks og de syv.

Jeg beklager, at det ikke er muligt at drage mere håndfaste konklusioner i den nuværende situation, men jeg tror, alle må erkende, at det europæiske billede i øjeblikket er så flydende, at ingen, som ikke er begavet med særlige profetiske evner, vil være i stand til at drage mere håndfaste slutninger. Regeringen vil være parat til at udnytte alle muligheder, også udogmatiske og utraditionelle, hvis sådanne skulle vise sig, og være villig til fortsat aktivt at medvirke til at søge virkeliggjort målsætningen: det omfattende europæiske marked.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 13.

Mødet udsat kl. 10⁴⁰.

Mødet genoptaget kl. 13.

Forhandlingen genoptoges.

Ordføreren for forespørgerne (Per Federspiel): Jeg vil gerne takke den højtærede udenrigsminister for den redegørelse, han gav os til formiddag i forbindelse med den forespørgsel, der er stillet af venstre og det konservative folkeparti. Den højtærede minister indskrænkede sig til det, der var forespørgselsens nøjagtige indhold: stillingen vedrørende de europæiske markedsproblemer, d. v. s. de spørgsmål, der rejser sig omkring den økonomiske politik. Det må imidlertid erkendes, at den europæiske politik må ses som en helhed, at det ikke lader sig gøre at løsrive alene de økonomiske problemer